

Nội dung bài viết

1. Bài 22: Luyện tập trang 104, 105 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Kết nối tri thức

Bài 22: Luyện tập trang 104, 105 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Kết nối tri thức

1. Luyện từ và câu:

Câu 1 trang 104 SGK Tiếng Việt lớp 3: Xếp các từ in đậm trong đoạn thơ dưới đây vào nhóm thích hợp.

a. Từ chỉ hoạt động

b. Từ chỉ đặc điểm

Ông **vác** cây tre **dài**
Lung của ông vẫn **thẳng** Đường **dài** và sông **rộng**
Ông **đẩy** chiếc cối xay Ông vẫn luôn **đi về**
Cối **quay** như chong chóng Tay của ông **khỏe** ghê
Làm được bao nhiêu việc.
(Hữu Thịnh)

Trả lời:

- a. Từ chỉ hoạt động **Đẩy, đi, quay, đi về, làm**
- b. Từ chỉ đặc điểm **Dài, thẳng, dài, rộng, khỏe**

Câu 2 trang 104 SGK Tiếng Việt lớp 3: Tìm câu kể trong những câu dưới đây:

a. Tháp Bà Pô-na-ga ở đâu?

b. Tháp Bà Pô-na-ga là một địa điểm du lịch nổi tiếng ở Nha Trang.

c. Ông ngoại đưa đón Dương đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn.

d. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó mạnh mẽ hơn.

e. Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Trả lời:

- Các câu thuộc loại câu kể là:

b. Tháp Bà Pô-na-ga là một địa điểm du lịch nổi tiếng ở Nha Trang.

c. Ông ngoại đưa đón Dương đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn.

d. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó mạnh mẽ hơn.

Câu 3 trang 104 SGK Tiếng Việt lớp 3: Tìm trong những câu kể ở bài tập 2:

a. Câu nào giới thiệu sự vật?

b. Câu nào nêu hoạt động?

c. Câu nào nêu đặc điểm?

Trả lời:

- Câu giới thiệu sự vật: Tháp Bà Pô-na-ga là một địa điểm du lịch nổi tiếng ở Nha Trang.
- Câu nêu hoạt động: Ông ngoại đưa đón Dương đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn.
- Câu nêu đặc điểm: Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó mạnh mẽ hơn.

2. Luyện viết đoạn:

Câu 1 trang 105 SGK Tiếng Việt lớp 3: Những câu văn nào dưới đây thể hiện cảm xúc với người thân?

- Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.
- Thường ngày, Dương luôn nghĩ ông rất nhanh thẹn.
- Ông đưa đón nó đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn.
- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Trả lời:

- Những câu văn thể hiện cảm xúc với người thân là:

- Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.
- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Câu 2 trang 105 SGK Tiếng Việt lớp 3: Nói v ề 2 -3 câu thể hiện cảm xúc của em khi nghĩ v ề một cử chỉ, việc làm của người thân.

Gợi ý:

- Cử chỉ, việc làm nào của người thân gợi cảm xúc cho em?
- Em hãy diễn tả cụ thể cảm xúc đó.

Trả lời:

- Bố em rất thương yêu em. Trong một lần em bị ngã, bố nhẹ nhàng tới đỡ em dậy và hỏi: “Con có đau lắm không?”. Dù bị tr ầy da, nhưng bằng câu nói của bố, em cảm thấy không còn đau đớn gì nữa!

Câu 3 trang 105 SGK Tiếng Việt lớp 3: Viết một đoạn văn thể hiện tình cảm của em đối với người thân.

Trả lời:

Tớ rất yêu mẹ của mình. Mẹ tớ vốn hay phải đi công tác xa nhà. Mẹ không thường ở bên chăm sóc nhưng luôn gọi điện nói chuyện cùng tớ. Mẹ nhắc tớ học, hỏi tớ có ăn uống đầy đủ không? Có đi học muộn không? Mẹ hẳn rất thương yêu tớ và bố nên mới phải đi làm vất vả như vậy! Tớ sẽ cố gắng học tập để cho mẹ vui lòng.

3. Vận dụng:

Câu hỏi trang 105 SGK Tiếng Việt lớp 3: Tìm đọc những câu chuyện, bài văn, bài thơ,... về tình cảm giữa những người thân trong gia đình.

Ví dụ:

Ông ngoại

Ông ngoại

Thành phố sắp vào thu. Những cơn gió nóng mùa hè đã nhường chỗ cho luồng khí mát dịu mỗi sáng. Trời xanh ngắt trên cao, xanh như dòng sông trong, trôi lững lờ giữa những ngọn cây hè phố.

Năm nay, tôi sẽ đi học. Ông ngoại dẫn tôi đi mua vở, chọn bút, hướng dẫn tôi cách bọc vở, dán nhãn, pha mực và dạy tôi những chữ cái đầu tiên.

Một sáng, ông bảo:

– Ông cháu mình đến xem trường thế nào.

Ông chậm rãi nhấn từng nhịp chân trên chiếc xe đạp cũ, đèo tôi tới trường. Trong cái vắng lặng của ngôi trường cuối hè, ông dẫn tôi lang thang khắp các căn lớp trống, ông còn nhắc bóng tôi trên tay, cho gõ thử vào mặt da loang lổ của chiếc trống trường. Tiếng trống buổi sáng trong trẻo ấy là tiếng trống trường đầu tiên, âm vang mãi trong đời đi học của tôi sau này.

Trước ngưỡng cửa của trường tiểu học, tôi đã may mắn có ông ngoại – "thầy giáo" đầu tiên của tôi.

(Theo Nguyễn Việt Bắc)

Trả lời:

Câu chuyện: Sự tích hoa tử muội

Ngày xưa, có hai chị em Nết và Na mồ côi cha mẹ, sống trong ngôi nhà nhỏ bên sườn núi. Nết thương Na, cái gì cũng nhường em. Đêm đông, gió ù ù lùa vào nhà, Nết vòng tay ôm em:

- Em rét không? Na ôm choàng lấy chị, cười rúc rích:

- Ấm quá! Nết ôm em chặt hơn, thẫn thì:

- Mẹ bảo chị em mình là hai bông hoa hồng, chị là bông to, em là bông nhỏ. Chị em mình mãi bên nhau nhé! Na gật đầu. Hai chị em cứ thế ôm nhau ngủ.

Năm ấy, nước lũ dâng cao, Nết công em chạy theo dân làng đến nơi an toàn. Hai bàn chân Nết rớm máu. Thấy vậy, Bụt thương lắm. Bụt liền phẩy chiếc quạt thần. Kì lạ thay, bàn chân Nết bỗng lành hẳn. Nơi bàn chân Nết đi qua mọc lên những khóm hoa đỏ thắm. Hoa kết thành chùm, bông hoa lớn che chở cho nụ hoa bé nhỏ. Chúng cũng đẹp như tình chị em của Nết và Na. Dân làng đặt tên cho loài hoa ấy là hog tử muội.

(Theo Trần Mạnh Hùng)

